नाशुद्धकर्म्मा नायज्वा यो भोजमभितो व्रजेत् । पूर्व्वस्यां दिशि नागानां भोजस्य प्रययुः किल । २०२०
सोपासङ्गानुकर्षाणां ध्वजिनां सवरूथिनां । रथानां मेघघोषाणां सहस्राणि दशैव तु ।
रौप्यकाञ्चनकक्षाणां सहस्राण्येकविंशतिः । तावन्त्येव सहस्राणि ह्युत्तरस्यां तथा दिशि ।
अभूमिपालान् भोजान् स्वानातिष्ठत् किङ्किणीकिनः । आञ्जकीञ्चाप्यवन्तिभ्यः स्वसारं ददुरन्धकाः ।
आञ्जकस्य तु काश्यायां द्वौ पुत्त्रौ सम्बभूवतुः । देवकश्चोग्रसेनश्च देवगर्भसमावुभौ ।
देवकस्याभवन् पुत्त्राश्चत्वारस्त्रिदशोपमाः । देववानुपदेवश्च सन्देवो देवरक्षितः । २०२५
कुमार्य्यः सप्त चास्यासन् वसुदेवाय ता ददौ । देवकी शान्तिदेवा च सन्देवा देवरक्षिता ।
वृकदेव्युपदेवी च सुनाम्नी चैव सप्तमी । नवोग्रसेनस्य सुतास्तेषां कंसस्तु पूर्व्वजः ।
न्यग्रोधश्च सुनामा च कङ्कः शङ्कुः सुभूषणः । राष्ट्रपालोऽथ सुतनुरनाधृष्टिस्तु पुष्टिमान् ।
तेषां स्वसारः पञ्चासन् कंसा कंसवती तथा । सुतनूराष्ट्रपाली च कङ्का चैव बराङ्गना ।
उग्रसेनः सहापत्यो व्याख्यातः कुकुरोद्भवः । कुकुराणामिमं वंशं धारयन्नमितौजसां । २०३०
आत्मनो विपुलं वंशं प्रजावानाप्नुयान्नरः ।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्व्वणि अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ भजमानस्य पुत्त्रोऽथ रथमुख्यो विदूरथः । राजाधिदेवः शूरस्तु विदूरथसुतोऽभवत् ।
राजाधिदेवस्य सुता जज्ञिरे वीर्य्यवत्तराः । दत्तातिदत्तौ बलिनौ शोणाश्वः श्वेतवाहनः ।
समी च दत्तशर्म्मा च दत्तशत्रुश्च शत्रुजित् । श्रवणा च श्रविष्ठा च स्वसारौ सम्बभूवतुः ।
समीपुत्त्रः प्रतिक्षत्त्रः प्रतिक्षत्त्रस्य चात्मजः । स्वयं भोजः स्वयं भोजाद्धृदिकः सम्बभूव ह । २०३५
तस्य पुत्त्रा बभूवुर्हि सर्व्वे भीमपराक्रमाः । कृतवर्म्माऽग्रजस्तेषां शतधन्वा तु मध्यमः ।
देवर्षेश्च्यवनात्तस्य भिषग्वैतरणश्च यः । सुदत्तश्चातिदत्तश्च कामदा कामदत्तिका ।
देववान् दत्तको नाम पुत्त्रः कम्बलबर्हिषः । असमौजाः सुतस्तस्य नासमौजाश्च तावुभौ ।
अजातपुत्त्राय सुतान् प्रददावसमौजसे । सुदंष्ट्रश्च सचारुश्च कृष्णमित्यन्धकास्त्रयः ।
गान्धारी चैव माद्री च क्रोष्टोर्भार्य्ये बभूवतुः । गान्धारी जनयामास अनमित्रं महाबलं । २०४०
माद्री युधाजितं पुत्त्रं ततो वै देवमीढुषं । अनमित्रममित्राणां जेतारमपराजितं ।
अनमित्रसुतो निघ्नो निघ्नस्य द्वौ बभूवतुः । प्रसेनश्चाथ सत्राजिच्छत्रसेनजितावुभौ ।
प्रसेनो द्वारवत्यान्तु निविशन्त्या महामणिं । दिव्यं स्यमन्तकं नाम समुद्रादुपलब्धवान् ।
तस्य सत्राजितः सूर्य्यः सखा प्राणसमोऽभवत् । स कदाचिन्निशापाये रथेन रथिनां वरः ।
तीर्थं कूलमुपस्प्रष्टुमुपस्थातुं ययौ हरिं । तस्योपतिष्ठतः सूर्य्यं वितखानग्रतः स्थितः । २०४५
अस्पष्टमूर्त्तिर्भगवांस्तेजोमण्डलवान् प्रभुः । अथ राजा वितखन्तमुवाच स्थितमग्रतः ।
यथैव व्योम्नि पश्यामि सदा त्वां ज्योतिषां पते । तेजोमण्डलिनं देवं तथैव पुरतः स्थितं ।
को विशेषोऽस्ति मे त्वत्तः सख्येनोपगतस्य वै । एतच्छ्रुत्वा च भगवान्मणिरत्नं स्यमन्तकं ।